

gedékenyebb rendelkezésével is, amely az özvegyi jognak újabb férjhezmenetel esetére való megválthatóságáról rendelkezik. Mindenestre alkalmas a Kuria határozata arra, hogy a bosszuérzetből vagy gyűlölködésből fakadt kicsinyes zaklatást jelentő pereknek utját állja.

B. S.

Nemesi rend és közszerzemény. Ismeretes, hogy magánjogi törvénykönyvünk a közszerzeményi jognak rendek szerinti különbségét megszünteti és ezzel mai magánjogunkat egy már rég talaját vesztett anachronizmustól mentesíti. A polgári törvénykönyv codifikatórikus előmunkálatainak lassu felszivódásu folyamata alatt, bírói gyakorlatunk tompítani igyekezett az idejétmult, régi jogszabály következéseinek élet és sulyt tulajdonított a rendi megosztás mellett annak a foglalkozási körnek is, amely a házasság alatti szerzemény birtokába juttatta a feleket. Most, amikor a magánjogi törvénykönyv már az országgyűlés előtt fekszik, a Kuria teljes élességgel nyul vissza az ideiglenes törvénykezési szabályoknak már-már lassu, homokkal elborított rendelkezésére. A P. I. 7081/1926. számú határozat szerint: „Az, hogy az örökhatyó egyszerű földmives módjára szerezte a vagyont és ennek szerzésében hasonló munkájával felesége is résztvett, az ideiglenes törvénykezési szabályok 13. §-ának alkalmazására nincs befolyással, mert ezek a nemesrendűek között a közszerzemény intézményét, tekintet nélkül a férj foglalkozásának minőségére, pusztán a férjnek a nemesi rendhez való tartozása alapján szabályozzák.“

Az ítélet szociális szempontból is sulyos méltánytalanságot jelent. Az a társadami milió, amelyben a házaselek együttéltek, nyilvánvalóan nem juttatta a feleség tudatába azt a tényt, hogy ő egy nemes ember felesége. Így még ha a jogszabályok nem ismerésének következesei elháríthatlanul térhelnék is az asszonyt, a férje nemesrendűségéről való tájékozatlansága megfosztotta őt attól a lehetőségtől, hogy legalább szerződéses uton gondoskodjék a közszerzeményi jogosultsága megalapozásáról.

A rendiség magánjogi visszahatásának hamvadó tüze egy utolsót lobbant a hivatkozott határozatban. Ennek a lobbanásnak fénye, amely világít, nincs, csak füstje van, amely fojt.

B. S.

Ideiglenes nőtartás megegyezéses különélés esetében. A járásbíróóság előtt folyó nőtartási perben a férj azzal védekezik, hogy ő feleségével megegyezett, hogy külön mennek lakni és mivel az ily különélés a Kuria bontóperekben kifejldött praxisa szerint a nő részéről is vétkes (Magánjog Tára 1920. 35. sz., Kuria P. III. 808/1919., Jogi Hirlap 1927. 1048. sz. P. III. 5996/1926., u. o. 1248. sz. P. III. 2339/1927.): nőtartásra nem köteles. A bíróságok és végső fokon a Kuria is (P. III. 2716/1927.) megállapította a tartási kötelezettséget, a következő indokolással: „Az alperes az életközösség meg-